

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és utórtókon reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 265. szám, úrn. Fried Józsefné úrnő házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilntteri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Felhívás előfizetésre.

A f. év utolsó negyedéhez értünk. Megnyugvással tekinthetünk vissza a mögöttünk eső időszakra és fordulhatunk az új évnegyed küszöbén a t. olvasóközönséghez azon kérésrel, hogy előfizetését mielőbb megújítani sziveskedjék, — mert tudjuk, hogy hírlapírói tisztünket mindenkor lelkiismeretesen teljesítették és erőnket, lapunk terét teljes mértékben helyi érdekeink istápolásának szentelték.

Büszkén mondhatjuk, hogy lapunk — e részben, az egész vidéki hírlapirodalomban páratlan, mert nincs még egy vidéki hírlap, amelynek egész tere kizárólag a helyi érdekek legyen szentelve, mint a »Szentes és Vidéke«.

De nincs is okunk panaszra. Tapasztaljuk, látjuk, hogy a közönség kézzelrepet; de igenis ügykeztünk és hogy az a pártolás, melyben vállalkozásunkat az első pillanattól részesítette, azóta állandóan emelkedőben van, soha egy pillanatra sem csökkent.

Az új évnegyeddél nagy események bekövetkezését várjuk.

A mult évnegyed utolsó napjára esett a polgármester- és adóügyi tanácsnok-választás és önzetlen törekvésünket itt is a remélt siker koronázta. Szentesre egy jobb jövő virad, melyben újból ráléphet az alkotások, a haladás terére, hol még annyi megeremteni való vár reánk, ami e város minden igaz fiának feltétlen együttműködését igényli.

Ez alkotásokban, az előhaladás útján nem követelünk magunknak vezérserepet; de igenis állhatjuk, hogy lapunk mindenkor ott lesz azok mellett, akik e városnak javát igazán akarják és mi magunk kivesszük a munkából a reánk eső részt, hogy lelkiismeretesen teljesítsük is.

E mellett kiváló gondot fordítottunk tárcarovatunkra is és szépirodalmi közleményeink meg-

válogatásával olyan igénykszink nyújtani, ami irodalmi színvonalon áll.

Az új évnegyedben apró rajzot és elbeszélést hozunk Bécsben élő künön földink Pillez Mórtól, továbbá Nagy Sándorné-tól, akinek lapunkban eddig megjelent apró rajzai méltán feltűnést keltek.

Szóval: minden igyekeztünk odairányul, hogy a közönség megtalálja lapunkban, amit méltán megkövetelhet: érdekei istápolását és a nemesebb szellemi élvezetet.

Az előfizetés ár a régi marad:
Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
mely összeg vidékről legelőszertiben postautalvánnyal küldhető be, míg helyben az előfizetés a kiadóhivatalban vagy a lapkihordóknál eszközölhető.

Lapunknak egyes példányai Stark Nándor és Schönfeld A. könyvkereskedéseikben, valamint a lapkihordóknál is kaphatók.

Szentesen, 1891. október hó
tisztelettel:

a »Szentes és Vidéke«
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Fel a királyig.

„Akit az istenek büntetni akarnak, vaksággal verik azt meg!” — E példaszót nem mindég azon értelemben kell venni, mintha a vakság a szem látóképeségének elvesztését jelentené, sok esetben a lelki vakság az, ami isten csapásaként sulyosul valakire, más esetben meg az indulat, a düh vakít el.

Ez utóbbi vakság fogta el a »Szentesi Lapot« is, hogy a f. évi 119-ik számában száználmas dühöngés-

sel rontson neki a város új polgármesterének, akiről még azt sem tudja: megvan-e benne a képesség beváltani mindazt, amit beköszöntő beszédében ígért: az ernyedetlen munkásságot Szentes javára, a kitartó tetterőt és az őszinte igyekezetet a megbomlott béke helyreállítására.

Neki egyszerűen nem kell az új polgármester személye, jó vagy rossz legyen bár a hivatalában és mert nem kell, hát előre hirdeti nyíltan, hogy ezer akadályt fog mindenütt az útjába gördíteni, nehogy valami cselekedete Szentes javára váljék. Sőt nem engedi azt sem, hogy beleüljön a polgármesteri székbe és ezt megakadályozandó, ismét küldöttséget tervel, ezúttal fel egészen a trón számolyához, a koronás királyig.

A deputálás e módja ellen, bár sok szó férne hozzá, nincsen semmi kifogásunk. Aki azt hiszi, hogy rajta sérelem esett, keresse a maga igazát azon az úton, melyet jónak lát; aki törvénytértést lát a lefolyt választás aktusában, éljen olyan jogorvoslattal, amilyent csak gondol és e részben még az sem határoz, hogy helytelen alaplól indult ki a felfogása, mert hiszen erről is csak ügy és akkor győződik meg a legalaposabban, ha ügyét minden törvényes fórumon keresztülvitte és mindenütt az az ítéletet hallja, hogy nem volt igaza.

TÁRCA.

Északi fény.

— Emi Marriot beszélye. —

(Folytatás.)

(14)

XI.

Csikorgó hideg, komor novemberi nap délutánja volt, hogy a művész és Francesca elértek a falut, melyben Ivanovna Vera élt és meghalt. A jármű, mely őket a legközelebbi vasútállomástól oda vitte, a falu legjobb koreszmája előtt állt meg, János a bundákba burkolt, félig dermedt Francescát leemelte a kocsirol és bevitte a vendégszobába, mely petróleumtól, palinkától és dohányfüsttől bizlött és Francesca támolyogva állt a szurtos szoba közepén, tágra nyílt szemekkel tekintvén maga körül. . . A vendéglős, a vendégek, mind buta arcu, tömpe orru paraszt, kiknek haja csak úgy csepegett a rákent hájtól, bámulva nézték az idegeneket. Jelek által végre sikerült Jánosnak a koresmarossal megértetnie, hogy külön szobát kívánnak és a koresmáros egy alacsony kis szobácskába kísérté őket.

Fél óra elteltével a kályhában vidáman lobogott a tűz és a szamovárt az asztalon zummogott. János és Francesca szorosan egymáshoz simulva ültek a kopott pamplagon, a nő feje az ifjú keblén pihent, aki szünetlenül neje halvány, cicsigazott arcát nézte.

— Jobban érzed magadat, édes? kérdé tőle halk, suttogó hangon.

Francesca egészen ki volt változva lényéből, mindég remegett, mintha valaki üldöznék. . .

— Egészen jól érzem magamat; felelt ciháló hangon.

— Elég nyugodtnak érzed magadat, hogy pár óráig egyedül maradhass? folytatta az ifjú. Szeretném Ivanovics Fedort még ma felkeresni, vele még ma beszélni, hogy mielőbb végezzünk.

A nő mindkét karjával ölelte át és megrettent tekintetű szemei könnyekkel teltek meg.

— Elkísérlek; monda sietve. Nem válok meg tőled.

— Nem úgy, gyermekem! E szomorú út nem való neked.

— De én félek, János, iszonyúan félek, ha egyedül maradok. . . és az a gonosz ember rémiteni, gyötörni fog téged és az a halott nő elrabol tőlem. Oh, ó minden éjjel megjelen előttem álomban, hogy téged viszsza követeljen!

— Lazas rémlatomány ez, édes; nyugtatta meg férje, magára erőszakolt nyugalommal. Bár inkább otthon hagytalak volna! — kétségbeesetten szorította fejét két öle közé. — Dóre, ostoba, aki voltam!

— De én nem bocsátotlak volna el egyedül; viszonza Francesca, hízlelve fogván meg a kezét. Ne gyötörj, édesem! és engedj,

hogy elkísérjelek. Nem, nem maradok el tőled egy órára, egyetlen pillanatra sem.

Annnyira igazgott volt, hogy férje nem mert tovább ellenszegülni kívánságának. Karjára támaszkodva, félénk gyermekként szorosan hozzája simulva, hagyta el férjével a nyomott levegőjű szobát és ha az ifjú aggódó gyöngédséggel kérdezte, hogy nem fázik-e, jól érz-e magát? — rendesen csak a karját szorítá meg gyöngéden és így felelt: — Hiszen veled vagyok. . . mi bajom lehetne akkor?

Athaladtak a falun, el apró gunyhók mellett, melyeknek zsupfedelén magas rétegben feküdt a hó és elértek a falu végéig, hol félrecsősen, magánosan szürkülettek egy ódon úrilak égnék meredő falai.

— Ott kell laknia! monda János összerázkódva. Francesca mélyen felélegzett.

Tétova lépéssel közeledtek a házhoz; a kapu sóhajtvá csikordult sarkában ahogy János némi erőfeszítéssel felnyitotta, belépet a közvetlen, hóbörített udvarra. . . Egy feketébe öltözött, éltes nő jött eléjük és gyanakvó tekintettel mérte őket végig.

— Ivanovics Fedor? kérdezte tőle János. A nő igent intett fejével és e közben le nem vette róla tekintetét. Kegyd Marfa? kérdezte János tovább, németül, elfeledte, hogy meg sem érti a beszédjét.

De mégis, a nő megértette; a nevé megértette. Karjait ég felé emelte és siró, panaszos hangon kiálta:

Más azonban az a fékvesztett indulat, mely a nevezett lapban az új polgármester ellen megnyilatkozik, más az az elszántság, mely ezen indulat-rohamból kivüláglik: erőszakosan is gátat vetni az új polgármester minden igyekezetére, minden körülmények közt akadályokat gördíteni hivataloskodása útjába, irányuljon ez bár Szentes városnak javára, felvirágoztatására.

Igy csak az beszélhet, akit e város hoz az ittelés. De akinek bölcsője itt ringott, akinek szive e város minden rögéhez hozzá van növe, mert csecsemő korától az táplálta, annak nagyon rossz, lelkileg teljesen elvadott embernek kellene lennie, hogy így beszéljen, polgártársait nyilant, hírlapilag így a saját szülővárosuk java ellen felbujtsa, lázítsa.

Számot vetünk a cikkirő indulatával, enyhítő körülménynek tudjuk be az első pillanat felhevülését a választásnál vallott kudarc fölött, nem tulajdonított azon kifejezésének, hogy Tasnády Antal dr. nem foglalhatja el Szentes polgármesteri székét — olyan értelmet, mintha ott ebben erőszakosan is meg akarná vagy meg tudná akadályozni, mert tudjuk, hogy ilyen hatalom neki úgy sem adatott: — de még ezen enyhítő körülmény figyelembevételével sem tartózkodhatunk attól, hogy kárhözható itéletet ne mondjunk azon, nem csupán tisztességtelen modor, de Szentes város jóléte érdekében valóban bűnös könnyelműség fölött is, mely háborút erőszakos élt, ahol azt — saját korábbi bevallása szerint is — első sorban Szentes, a város egyeteme s nyilant, mert ezt akasztja meg előhaladásában, minden nemes törekvésében, fölvirulásában.

Mi a békét őszintén, minden utógondolat nélkül óhajtjuk. Nem küzdötünk egyéni érdekből, nem kívánczunk soha semmilyen anyagi hasznot kiútni a küzdelemlünkől.

Ma hisszük, hogy elértük azt, amit két évnél tovább küzdöttünk. Hiszszük, hogy az új polgármesterben megtaláltuk azt a férfit, aki nemcsak megtisztítja városi adminisztrációkat az ott felburjánzott rendtelenségtől, slendriánizmustól; nemcsak kiküszöböli onnan azt a sáskahadát is, mely támogatását szolgálmányokért adja áruba: de egyúttal rendezi városunk háztartását is és nem hajol ugyan meg szolgálalelkűen, de nem is húz ujjat a fölöttes hatósággal.

Hinniünk kell ezt, mert hiszen e hit cselekedtette velünk, hogy megválasztatását minden erőnkkel elősegítsük. De épp ezért őszintén is kell akarnunk a békét, mert csak ez kedvezhet a város továbbfejlődésének és a még megvalósulásra váró alkotások csak egyesült erővel, nem pedig meddő belvillongásokkal válhatnak valósággá.

A polgármester-választás előtt a »Szentesi Lap« is vallotta a béke szükséges voltát, mert így irt f. évi 113-ik számában:

»S ez (t. i. a béke helyreállítása) kívánatos is immár: mert való tény, hogy mióta ezek a fatális pártküldelemek folynak, Szentes város haladása lehetetlen van tén. A pártmérkőzés erőfeszítéseiben fecsérlődik el a város ideje és legteljesebb közérdekeink ereje.«

Őszinte volt-e ez a béke-nyilatkozat? — ezt a megejtett polgármester-választás a próbálta és mi őszintén sajnáljuk, Szentes érdekében fájlaljuk, hogy az idézett nyilatkozat e próbakövön nem állta meg a mértéket, mert hiszen ime, a választás után egyszerre átsap a szertelen indulat hangjába, hogy újból feltüzelve a szenvedélyeket.

Mert aki a békét a város érdekében őszintén, érdektelenül akarja, annak akarnia kell azt Tasnády polgármestersége alatt épp úgy, mint Balogh Jánossal. Az a béke nem lehet egy személyhez kötött, vagy ha

az, akkor nem is őszinte, nem sugalta önzetlenség, érdektelenség; az olyan béke pedig előnyére lehet egyeseknek, talán a társadalomnak is, de a városra, mint erkölcsi testületre, semmire sem az és éppen azért nem is kértünk belőle.

A béke csak egyféle lehet, olyan, mely kizárólag a városnak szolgáljon javára. Ilyen békét óhajtunk mi, mert ennek keretében az egyes is megtalálja a maga nyugalmát, a város is felvirul, míg az amolyan, személyhez kötött békében az egyes szintén megtalálhatja ugyan a nyugalmát, talán boldogulását is, de a város érdeke benne csak mellékes, semmis, a közző alárendelt szerepre silyed.

Azt az önzetlen, érdek nélküli való, őszinte és igaz békét óhajtjuk mi és véges elménk nem képes fel-fogni, hogy akik alig két hete szintén erősen prédikáltak a békét: miért ne akarják ma is, mikor a polgármester-választás egy befejezett tény és a megválasztott férfiú multjából még csak gyanút sem merithetnek ahoz, hogy talán nem lesz e városnak erős, hű sáfárja, vagy pártszolgálatba fogna szegődni a polgármesteri székben?

Már lapunk legutóbbi számában kijelentettük, hogy mi nem óhajtunk Szentes város első tisztviselői állásában párt-polgármestert látni. Kijelentjük ezt újból, mert ha nem így volna, megtagadnók egész multunkat, amelyben éppen a párt-polgármesterek ellen küzdöttünk. De nem akarjuk azt sem, hogy Szentesnek két polgármestere legyen: egy látható és egy láthatatlan, az előbbi vak eszköz az utóbbi kezében.

Akarja ugyanezt az ellenpárt is. Ne kívánja magának engedelmességgel lefoglalni a város első tisztviselőjét, ne kívánjon egyebet, csupán Szentes javán önzetlenül munkálni, Szentes előhaladásáért küzdeni és megszünik nyomban minden belvillongás, meg az ádáz tusa és lesz közöttünk

— Oh, Ivanovna Vera! Oh, én anyácskám, Ivanovna Vera!

— Beszélhetek Ivanovics Fedorral? kérde János remegő hangon, miközben névjegyét átnyújtotta.

Az öreg asszony lassan vette át a névjegyét, végignézte az ifjút és Francescát — gyűlölése nélkül, de nagyon bánatosan, mint ahogy a beteg állat tekint — aztán megcsóválta fejét és visszament a házba.

A hideg hóban állva bokáig, míg hajukat, ruhájukat metsző téli szél paskolta, várták János és ifjú nejje az öreg asszony visszaérkezését Ivanovics Fedortól; nem szóltak egy szót sem, nem is tekintettek egymásra... a magános, szürke ház, melyből kihaltan látszott minden élet, a hó, a temetői, siri csend körülöttük; itt élt Vera bankóvá, itt halt meg, míg ők ketten amott a szép délvideken boldogok voltak és mert hogy boldogok voltak...

Az öreg Marfa megjelent a kúszóból és kezével intett, hogy kössék. Engedelmeskedtek a néma felszólításnak és követték az előttük lépkedő nőt egy falépcsőn fel egy szárnys ajtóig, mely tárva volt és szabadon engedé áttekinteni az igénytelen, egyszerű berendezésű tágas, nagy termet. A magas támlájú karszékek egyikéről feketébe öltözött, hajlott férfiú emelkedett fel, kinek egy fagygyűertya halvány fénytől megvilágított, botra támaszkodó roskatag alakja egy aggyastánéhoz volt hasonlatos. Ivanovics

Fedor volt, — de tíz, husz, harminc évvel megöregedve... Jánost hideg borzongás fogta el, ahogy meglátta.

Marfa betette a belépők mögött az ajtót. Egyedül voltak Ivanovics Fedorral. Senki sem köszönt, senki nem szólt egy szót. Végre Fedor a fejével intett és inkább önmagának mormogta:

— Tudtam, hogy el fog jönni. Meghalni hagyják az embert, de az önvádtól szabadulni akarnak... és ezért keresik fel az áldozat sirját, hogy ott imádkozzanak és sirjanak... A holtak iránt mindig kegyelmesek — önszeretből.

János lehajtotta a fejét. Nem talált egy szót, hogy válaszoljon.

— Üljenek le; mondá Ivanovics Fedor. Kisérőnéje furaadnak látszik.

Szemét Francescára függeszté, aki aggodva tekintett reá.

— Bizonyosan nem ért németül? folytató Fedor, Jánoshoz intézve a kérdést.

— Csupán olaszul, felelt a művész.

— Akkor mondja neki, hogy üljön le. János a legközelebbi székhez kísérte Francescát és gyengéden leültette.

— Maradj mellettem! suttogá a nő, férje kezét megragadva.

— Igen, Ivanovna Vera meghalt; kezdé Ivanovics Fedor pár pillanattal csend után ismét. Ma nyolc napja temették el.

— Nem hagyott — valamit a részemre

hátra? kérde János akadozva. Semmi levelet? semmi üzenetet?...

— Semmit, felelt Fedor. És miért is tette volna? Megesalatva, elhagyatva... vajon mi mondani valója lehetett volna még önhöz?

— Mit mond? kérde Francesca aggodva. Miért néz szüntelen én reám? Kérd meg, hogy ne tegye... tekintete nagyon fáj nekem.

Ivanovics Fedor mosolygott.

— Mindent értek, amit mond; szolt kezével intve. Nincs miért félni tőlem. Kegyetet nem gyűlölöm... szegény gyermek! Hogy ifjú szive érzését követte... ez csak természetes.

Francesca megkísérté, hogy mosolyogjon. A délvideki nők fnom ösztönével kiereszte e férfi hangjából, hogy mi rosszat sem mondott felőle. Osszekulcsolta kezét és esdeklően tekintett reá.

— Igen, igen, tudom; szolt Fedor. Azt akarja, hogy bocsássak meg a kedvesének, ne zavarjam ifjú boldogságát... Miért nem hagyta e gyermeket otthon? kérde Jánoshoz fordulva, azt hiszi talán, hogy látása engem engedékenyebbé, békülékenyebbé tesz?

— Nem hiszek semmi ilyest, felelt János. Nem akartunk egymástól megválni... ennyi az egész.

— Bizonyosan nagyon szereti önt? kérde Ivanovics Fedor komoran.

— Igen; felelt János, anélkül, hogy rátekinete.

— Tehát e gyermek kedviért! szolt Ivá-

az általa is oly élénken óhajtottak hirdetni béke.

Nem szokásunk a gyanúsítás, de az a szertelen szenvedélyeskedés, az a tisztességtelen mód, mellyel a »Szentesi Lap« legutóbbi számában az új polgármester ellen támad, azt sejteti velünk, hogy az ellenpárt nem őszintén akarta a békét, vagy amit akart, az nem az a béke volt, amilyent mi a város igaz érdekében óhajtottunk, s amilyenül fent vázlottuk.

Csak az a kérdés, hogy a lap a párt nevében beszél-e, vagy a maga felelősségére? Mert az utóbbi esetben nincsen szavunk minősíthetetlenül durva támadására, az előbbi esetben azonban igenis felhívjuk Szentes város egész közönségét, legyen bíró közöttünk, itélje meg legjobb belátása szerint: vajon kik akarják igazán a békét és kik hordják ezzel igazán a szívükön e város javát, boldogulását, felvirulását? Mi, akik minden utógondolat nélkül akarjuk a békét ma, a választásnál elért siker után, vagy azok, akik alig két hete nyíltan hirdették, hogy a városnak feltétlen szüksége van már a nyugalomra, szüksége van arra, hogy megszünjön az átkos pártvillongás, — és ma ennek dacára, pusztán azért, mert a választási tusában nem győztek, lábbal tiporják saját békétanukat, féktelen vadsággal gyűjtik fel ismét a szenvedélyeket új, elkeseredettebb tusákra?

Nem azt mondjuk mi, hogy az ellenfél adja meg magát — mint ők mondták a választás előtt. Békét kívánunk és kínálunk, mely nincsen feltételekhez kötve. Az egyedül feltétel az, hogy a város javára szolgáljon.

E béke keretében ám, ha a választást törvénytelennek tartják, tegyenek meg minden törvényes lépést, hogy az megsemmisíttessék; menjenek fel akár a királyig, ez ne legyen gát a békekötésre.

De ha aztán minden törvényes

fórumon az tűnik ki, hogy nem volt igazuk, hogy a lefolyt választás teljesen törvényes: nyugodjanak meg ebben is.

Mi a békét akarjuk, ezt újból hangsúlyozzuk. És akarni fogjuk őszintén, önzetlenül akkor is, ha nem nekünk ad igazat a föltöttes hatóság, ha a választás megsemmisítetik.

Kimondtuk és — szavunknak is állunk!

Miniszteri megrovás. Az ádáz helyi tusák jóvoltából immár odajutottunk, hogy miniszteri megrovásban és kemény leckézetésben részesül Szentes, Baross Gábor kereskedelmi miniszterrel.

Okot e megérdemelt kemény leckére és megrovásra, a városi közgyűlésnek, a szentes-vásárhelyi vasút építési költséghez való feltételes hozzájárulását hozott határozata adott.

Szentes, tudvalevően, előbb feltétlenül megszavazotta e vasútra 60,000 forintot, de — mert határozathozatala alakilag nem volt törvényes, a megyei törvényhatóság által oda utasított, hogy a törvényes formások szigorú betartásával hozzon újabb határozatot.

E közben ellensége lett — nem annyira a vasútnak, mint inkább a vasútiúgy elvállaló főispánnak Sima Ferencz, akinek elvakult tábora aztán fogta magát és most már azon képtelen feltételekkel szavazta meg a 60,000 forintot, hogy Szentes csak az esetben járul ennyivel az építési költségeihez, ha a kormány a vállalatot 200,000 forinttal segíti és a tenyő-szár-mórtani, valamint a szentesi érdekeltiséggel egyesül.

A megyei törvényhatóság e határozatot nem hagyta jóvá, sőt, mikor Sima és tábora tovább is makaeskodtak, egyszerűen eljette a városnak a feltételek iránt hozott határozatát, ellenben jóváhagyta azt, hogy a város 60,000 forinttal ígérkezett a vasútepítéshez hozzájárulni.

Ilyen stádiumban, vagyis, a vármegye e határozatával került az ügy a belligyminiszter és a kereskedelmi miniszter elé és ebben érkezett le most Baross Gábornak, a vasminiszternek egy olyan kemény leckéje, amely bizonyára elveszi majd a kedvét a mi demagóg hadunknak, — csak az a kár, hogy későn, mert azt a szegényt, mely városunkat a miniszteri dorgatóriummal és megrovással sújta, semmi sem veszi le többé rólunk.

A kereskedelmi miniszter ugyanis, a belligyminiszterrel egyetértően, feloldja a megyei törvényhatóság legutóbbi határozatát és kifejté

erre felhozott indokaiban, hogy a vármegye Szentes város ismeretes határozatából nem volt jogosítva egy részt megsemmisíteni, a másikat pedig jóváhagyni. A városok és községek autonóm jogkörre, hogy pénzügyeik fölött rendelkezessenek és így szabadságukban áll, bizonyos vállalkozásra bizonyos összeget meg vagy meg nem szavazni.

Épp ezért, amidőn Szentes a tervbevelt vasútra 60,000 forint feltételesen szavazott meg és a vármegye e határozatot törvénytelennek ítélte, egészében el kellett volna azt vetnie és nem csupán egy részében.

Az egész határozat tehát ma, a kereskedelmi miniszter e rendelete folytán, semmis.

De aztán kérelmelhetetlen szigorral is fordul a vasminiszter Szentes város képviselőtestülete ellen. Kimutatja, hogy hozott határozata milyen törvénytelen, mikor a hozzájárulást azon feltételhez köti, hogy a kormány 200,000 forinttal segítse a vállalatot; keményen megleckéztet bennünket a másik feltételért is, mely a tenyő és szentesi érdekeltiséggel való egyesülést köti ki, mondván, hogy a szentesi vasút képviselői jelen voltak azon tárgyalásokon, melyek e részben a kereskedelmi miniszteriummal folytak, hallották a miniszterium azon kijelentését, hogy az egyesítés iránt mindent meg fog tenni; — ily körülmények közt tehát nem csupán a föltöttes törvényhatóság, de a kormány iránti tiszteletlenséget lát a miniszter a hozzájárulás törvénytelen és képtelen feltételekhez kötött megszavazásában, mely méltán megrova s t e r d e m e l. Amennyiben pedig a vasútnak Szentestől Vásárhelyig való kiépítése nem csupán Szentes városnak egyik első rangú és vitális érdeke, hanem — a tervezet szerint — a kormányunk is határozottan kívánja, melynek megvalósulására sulyt fektet: ennélfogva, a megyei törvényhatóság útján — utasítja a várost, hogy a kérdésnek komoly megfontolása után, minden feltételtől eltekintve, erejéhez mért hozzájárulást hozzon újabb határozatot a törvényes formák szigorú betartásával, egyúttal kimutatván azt is: miként fogja a megszavazott összeget fedezni?

Tehát nem csupán szigorú miniszteri megrovásban részesültünk, hanem meg tudtuk azt is, hogy a kormány is óhajtja a vasút kiépítését, holott Sima Ferencz mindig azzal vakította hivat, hogy Baross maga sem óhajtja e vasút kiépítését, mert jobbnak látná, azt nem Vásárhellyel, hanem Orosházával összekötni.

Költségeloirányzat 1892-re.

Harmadik éve, hogy alkalmunk nyílt a város költségeloirányzatait bonckés alá venni és örömmel konstatáljuk, hogy ezek közt végre-valahára egy teljesen reális alapon készült költségeloirányzat is került: a most közszemlén volt 1892-ik évről szóló.

Reálisnak nevezhetjük ezt nem pusztán azért, mert tételileg, alig egy-két jelentéktelenebbnek a kivételével, mind szolid alapon vannak beállítva, hanem főként azért, mert végre ki van belőle küszöbölve a régi slendriánság, mely szerint korábban elkötött összegek átvetetnek a következő esztendő terhére és kifejezést nyer benne az, amiért régén küzdünk: hogy minden év élvezze a maga javait, de viselje is a maga terhet is.

De realitása mellett ez a költségeloirányzat, végeredményében, örömdetes is, mert a községi adó jelentékeny, 24 százalékos apadását tünteti ki, oly figyelemre méltó fordulat, mely méltán érdemli ki az egész adózó polgárság elismerését.

Végösszegekben csoportosítva a számokat, a költségeloirányzat szerint a jövő évben 106.113 forint 06 k. bevétel remélhető, amivel szemben a szükséglet 206.603 forint 81 k. és így községi pótlódó úján 100.489 forint 95 k. fizetendő, melyből, adókulcs szerint felosztva, a földadóra 62 százalék, egyéb adókra pedig 72 százalék eszik.

Hogy egyes címekre áttérjünk, figyelmünket különösen 3 körülmény köti le.

Az egyik a rendes kiadások IV. címének első tételénél, mely szerint utcáink világitására immár 8100 forint adunk ki, bár ezen összegben bennfoglaltatik a jövő évben fel-

novics Fedor önmagához. E gyermek hamar megvigasztalódott volna . . . néhány könny, néhány átvirasztott éjj és minden jó lett volna ismét. Tizenhét évvel másként szeretünk, mint harminceval. Nem gondolta ön ezt meg?

— Nem sejtettem, hogy Vera oly mély érzésű; felelt János, a szék támlájára támaszkodva, melyen Francesca ült. Kezeit arcához emelte és szeméhez szorította. — Azt hittem, azt reméltem, hogy megvet és elfeled; morgogá.

— Elfelelt! ismétlé Fedor. Persze, ő azok egyike volt, akik felednek! Felcakagott és botját a padlóhoz verte. János eliszonyodva tekintett reá.

— Itt ült ő gyakran; folytatá Ivanovics Fedor, botjával az ablara mutatva; itt ült órászámra, nem szólt egy szót sem és nem mozdult . . . nem adatott neki, érzését szavakba önteni, ki sem sirta magát mint más emberek . . . mindazt, ami gyötörte, kinozta, mélyen elrejté szívében és ott este be magát a veszedelem . . . Mélyen felsóhajtott: Beette magát! . . . ismétlé tompán és mereven maga elé bámult.

— Mit mondtott, mikor első levelemet megkaptam? kérde János halkán.

— Semmit. Elovastam, összehajtottam, maga elé tette az ablakpárkányra, ott maradt az ablaknál és egy jó órán át feltekintett az égre . . . »Az álomnak vége!« mondá, semmit egyebet . . . Nyomorúságos, kinteljes élett volt az övé, higgye nekem. Soha sem

beszélte önről, de mindig önrre gondolt . . . Csak mikor az ön második levelét megkaptam, törte meg hallgatását. »Vissza kell hozzám térnie, mondá. Az enyémhez hasonló szerelem nem maradhat viszonzatlan annak a szívében, aki fölkelte.« . . . De mikor napra mult, anélkül, hogy újabb hírt kapna öntől, feladta a reményt. Ha arról kezdtem beszélni, amiről tudtam, hogy szívét egészen betölti, elutasítón intett a kezével. Amaz estén végre, mikor elszánta magát a halálra, hónapokon keresztül tartott hallgatását megtörte és ismét önről beszélt. »Vajon boldog-e ő?« kérdezte tőlem. Nem feleltem és ő így folytatta: »Nem tudom leküzdeni érzéseimet, Ivanovics Fedor; olyan sivár, borzalmas körülöttem mindene . . . Megkísértem öt vizsgálni, beszéltem az időről, mely minden fájdalmat enyhít és mindenről, amit ilyenkor mondani lehet, anélkül, hogy magam is hittem volna benne. De ő tagadóan ronta a fejét: »Olyan ifju volt, oly szép, tevé élettel és lelkesedéssel!« mondá. Ő volt a napfényem. Es tudni azt, hogy ő él, hogy boldogságom él és lélegzik és nekem még is elérhetetlen . . . ez ragódik agyvelőmön és szívemen. Senkim sem volt kivülről — ő volt mindenem. Soha sem mondhattam ezt meg neki úgy igazán, mert éreztem, hogy ő kevéssé szeret . . . Hiszen el kellett volna ezt úgy is találnia, ha igazán szeret.«

(Folyt. köv.)

állítandó 50 új utcai lámpa előállítás költsége is, 800 s néhány forinttal.

Nem sokkaljuk e 8000 ft jelentékeny összeget az utca-világításra, ha ez oszkerűven lesz kiadva, de a kezdetleges petróleum-világításra költeni ennyi — talán érdemes, hogy e fölött gondolkozunk és számítást tegyünk: vajjon ugyanennyi, vagy esetleg talán valamivel több évi kiadással is, nem reformálhatók-e már az utca-világítást a közbiztonság céljainak is megfelelőbben?

Természetes, hogy e számítást nem fogjuk olyan cikkely keretében tenni, mint ez, mely a költségvetés méltatásának és bírálatának van szánva; de szükségesnek látjuk ezt már most megérteni, egy későbbi időnek tartva fenn, hogy e kérdéssel behatóan foglalkozzunk.

A másik, ami figyelmünket felkelti az, hogy az utcák javítására számtalan homok és földhordásra, szintén a fentebbi cím 5 tétel alatt, a jövő évre is elő van írva 2764 ft. Utcainknak agyaggal és homokkal való feltöltését az idén kezdték meg, szeretjük hinni — csak kísérletként. A bekövetkező őszi esőzés és a tél fogja csak kipróbálni, mennyire válik be ez az újítási mód, de amennyiben a törvényhatósági útkon, ahol még a város olyan nagy a kocsiközlekedés mint bent a város utcáin, ennek a módszernek nem sok sikerét tapasztaltuk fekete földön, meg vagyunk győződve arról is, hogy bent semmi sikere sem lesz az egész homokozásnak, melyet az első tartós esőzés végképen elfog meríteni a mi sárháborunkban.

Épp ezért a költségelölírázatot e tételt csak feltételesan kellene igénybevenni: az esetre, ha az ideai kísérletnek bármi kis előny mutatkozik. De homok és agyagváltásra 2764 ftot minden legkisebb eredmény nélkül, az utak tévize idejére való némi javítása nélkül pusztán azért nem szabad előltenünk, hogy utcáinkat nyáron át homokfelhőkbe vonjuk. A mi viszonyaink ilyen sárba dobott fűnyészet nem engednek meg és így ezt a tételt mindenesetre feltételnek kell tekintenünk.

A harmadik és pedig igen jelentékeny kifogásolni valót az V. cím 4-ik tételénél találjuk, mely a város különböző épületeinek kijavítására előlírnyozott összegeket tartalmazza.

Megnéztük: mi alapon lesz ez a tétel a költségelölírázatba beállítva és talánunk egy kezdetleges valamit, amit nálunk mérnöki előlírnyozatnak csífolnak, de ami semmivel indokolva nincsen, hanem csak számlaszerűen sorolja fel, hogy erre az épületre kell ennyi, emerre amannyi, ezen számtételek összesítése pedig adja a városi mérnök előlírnyozatát.

Hogy csak e tétel egyetlen pontját említsük, a mérnökség előlírnyozat a nagyvendőlgő rendkívüli javítására 400 ftot. De hogy mit ért e rendkívüli alatt? Azt-e, hogy a vendéglő épületnél előre nem látható kiadások lehetnek a javításra, vagy azt-e, hogy az épület rendkívüli elhanyagoltsága a jövő évben nagyobb javítási munkát igényel? — ezt a szükséges előlírnyozat, mely a számvévevők és tanácsnak a költségvetés készítésénél alapul szolgál, mivel sem magyarázza meg, amint hogy az egész mérnöki elaborátum azt a benyomást teszi, hogy minden tételben csak a haszából készült, anélkül, hogy a mérnöki tisztség az illető városi épületeket szakszzerűen megvizsgálta és a javításukhoz szükséges munkadíjat csak hozzávetőleges költségvetést is csinált volna.

A nagyvendőlgő épületeit véletlenül jól ismerjük, tudjuk és látjuk, hogy azok bizony rendkívüli elhanyagolt állapotban vannak és, ha csupán az istálló kivánja is a mérnöki tisztség alaposan helyreállítani, arra magára kevés az előlírnyozott 400 ft, pedig az épületkomplexus egyéb részei is sürgősen követelik már az alapos renoválást.

Néztünk szerint, a mérnöki tisztség e slendriánuságáért jó részt a tanács is felelős. Tessék az ilyen kezdetleges költségelölírázatokat csak egyszer visszadobni és alapos költségvetésnek bekérni minden évben, akkor megszűnik az ilyen hasból való előlírnyozás teljesen.

Örömmel láttunk egy új tételt a kiadási rovatban, az V. cím 6-ik tételét: mely szerint a "amerikai szőlőtelepek" előállítására 30000 ft van előlírnyozva.

Kívánatos, hogy e tétellel is úgy ne járjunk, mint a felsőpárti kisdédóval, amelynek létesítésére szintén volt már egy évben valami előlírnyozás, a tétel abban az évben ki is merült, az előlírnyozott összeget elköltötték hűségesen, de azért a felsőpárti kisdédó még ma is csak a jámbor óhajások közt számít.

A filloxera ügy is beütött már a szőlőinkbe, tehát nagyon idején való ennek az amerikai szőlőtelepnek a felállításra, melyből mentesített vesszők kerülnek majd ki, hogy azokkal a filloxera által kipusztult területeket beültethessük.

Üjdonságok.

Szentes, 1891. október 4.

— **Személyi hír.** Zsilinszky Mihály főispán tegnap délután, Csongrádon át, horgosi birtokára utazott. A főispán — mint értesülünk — szerdaig marad Horgoson és ekkor ott nyaraló családjával együtt hazatérnek.

— **Gyűlések a vármegyének közigazgatási bizottsága.** A f. hó 13-án, délelőtt 9 órakor, tartja e havi rendes gyűlést a vármegyeház kistermében. Az őszi évnegyedes megyei törvényhatósági gyűlés valószínűleg a f. hó 27-én lesz és ez esetben, ezt megelőzően, a f. hó 26-án délelőtt 9 órakor az állandó választmány, ugyanaz nap d. u. 3 órakor pedig a számonkérőszék gyűlésez a kisteremben.

— **A fogyasztási javadalom.** A fogyasztási adó bérlete a f. év végével lejár a város és kincstár közt levő szerződés értelmében. Hat éve, hogy Szentes e javadalom bérben bírja és ez a hat év arról győzhetett meg bennünket, hogy a bérlet, még a mai rendetlen, megbízhatatlan kezelés mellett is némi haszonnal jár, annyival hasznosabb volna az esetben, ha a újból bérbevevő, a város a saját javadalmi tisztségével kezelné. Épp ezért — miután a bérbevevőt iránt a f. hó 8-án lesznek a tárgyalások a kincstárt képviselő szegedi pénzügyigazgatósággal, — a magunk részéről nem ajánlhatjuk eléggé az illetékesek figyelmébe, hogy e javadalom, a mai feltételek mellett csak az esetre vegyék bérbe, ha megvan bennük a komoly szándék a javadalmi tisztség felállításához is. — Mert, hogy a város vegyen bérbe bármilyen javadalom, de aztán a belőle származó haszon orozslánrészét másnak engedje át, ezt jó lélekkel senki sem ajánlhatja, mert az eddigi tapasztalás is mutatja, hogy az csak kellemtelenségre nem jóra vezet.

— **Meglopja a cselédje.** Csak a f. hó 1-én fogadta szolgálatba Halász Szabó Jánosné, I. tized 10. szám alatti lakos, Cséki Rebecka öcsösi illetőségű cselédleányt és az elvetemült teremts már is meglopja a gazdasszonyát. A meglopottnak a rendőrségnél tett panaszos feljelentése szerint ugyanis, Cséki Rebecka a f. hó 3-án hajnalban, miután előbb egy egész esomó értékes ruhaneműt összeszedett és eltolvajolt, megszökött a kenyéradójától és azóta eltűnt. A rendőrség minden intézkedést megtett a tolvaj cseléd kézrekerítésére és a szomszéd hatóságokhoz táviratozott is, hogy körtézesse.

— **Bücsűző hivatalfőnök.** Balogh János megyei árvaszéki elnök a tegnapi árvaszéki ülésben végt bűcsűt hivatalársaitól, mert — mint kijelenté — ezúttal elnökölt utolszor ez üléseken, mielőtt hivatalától végképen megválna. Balogh János — mint értesü-

lünk — a tegnapi déli vonattal el is utazott Erdélybe, az Emke közgyűlésére.

— **Telepítési ügy.** A vadászterdei település ügyét a f. hó 1., 2. és 3-ik napján rendezték a kincstári kiküldöttek, Zsilinszky Mihály főispán közbejöttével, a szentesi kitelepülőkkel. A kincstár két meghatalmazottja időzött e végbő a fentmondott napokon Szentesen.

— **Egy kis ujjhúzás.** A város jövő évi költségelölírázatának egybeállításakor Magyary József helyettes polgármester oda utasította a számvévt, hogy a vármegyeyi betegelőpol-alap javára a költségelölírázatba, az eddigi szokástól eltérően ne $\frac{1}{2}$ -ot, hanem $\frac{1}{4}$ -ot vegyen fel. A helyettes polgármester ezen utasításának az alispán egy oly értelmű leirata szolgált alapul, hogy — amennyiben a közközfénen ápoltak száma évről-évre tetemesen növekszik és ma már $\frac{1}{2}$ -o hozzájárulási hányad az évi szükségletet nem fedezi, ennél fogva szükséges, hogy a jövő évben a községek a $\frac{1}{2}$ százalék helyett $\frac{1}{4}$ -kal járuljanak az alaphoz. A számvévt tehát e felsőbb rendelt értelmében állította össze a költségvetés-tervezet ide vonatkozó tételt és jelezte arra a viszonyra, melyet a város több tisztviselője is a város és megye közt feszülttel erőszakol, hogy a szakosztály ezt a tételt törülte és a fél százalék hozzájárulási hányadot állította vissza, ilyképen is meg akarván mutatni, hogy azért sem respektálja a fölöttes hatóságot. Egészben véve különböző 700 és néhány forintot tesz ki a különbözet és a szakosztály már nem egyszer sokkal hasznoslatnabb dolokra nagyobb összegeket is dobott ki ennél. — Szép dolog az a takarékoság nagyon, de nem ujjhúzással és nem ott, ahol olyan tételről van szó, mint a betegelőpol-alap, amelynek legnagyobb részét minden évben szentesi rászorultak veszik igénybe a vármegyén.

— **Nyoma vesztett.** Böszörményi Sándor II. tized, 503. szám alatti lakos jelentett a rendőrségnél, hogy János nevű kiskorú fia a f. hó 1-én megszökött Csák Ferenc vekerparti lakostól, akinek szolgálatban volt és azóta nyomtalanul eltűnt. Aki az eltűnt fiú holléte felől tud valamit, vagy őt valahol látta, megvizsgálhatja a bánatos apát azzal, hogy erről jelentést tesz a rendőrségnél.

— **Halálozások.** Mint Szegvárról értesülünk, ott a f. hó 1-én Vidovich Mihály községi írnok, valamikor Csongrádvármegyey esküdte, elhalálozott. Temetése a f. hó 2-án volt az egész község öszinte részvéte mellett. — A helybeli öt. nögyelt kisdédóvárnok több mint 13 éven át volt kitünő gyermekkeresztőseje, Hügyecz Eliz kisasszony, a jószágos Eliz néni, mint a kicsinyek neveztek, a f. hó 2-án, Kolozsváron hirtelen elhunyt. A nögyelt elnökségével táviratilag tudatták a szomorú hírt.

— **Nem kell a katona.** Míg a politikai napilapok tele vannak háborús hírekkel, addig katonáknál minden jel arra mutat, hogy nem kell hamarosan félünk a béke megbombolását. Ime, most is, ahogy bevontunk az idén besorozott szentesi fiúk az ezrediköz, egyszerre tizenkettőt hazabocsátottak közülük a tavaszi szabadságot, mert — mint mondják — ki van az ezred létszám, nem kell nekik felesleges utonc. Ez, amilyen ritka eset, annyira figyelemreméltó is a világbéke tartóssága szempontjából.

— **Betétjárulékok kiosztása.** A volt »Szentesi Segélyegylete felszámoló bizottsága a f. hó 8-án kezdte meg a részvényesek még bentlevő betétjárulékaikat kifizetését, melyet az illetők, a mondott időtől fogva a f. hó végeig kedden, csütörtökön és pénteken délután 2—4 óra közt vehettek fel a »Szentesi Hitelszövetkezet« hivatalos helyiségében. Felhívjuk a tétel egylet részvényeseinek figyelmét e körülményre annyival inkább, mert azok betétjárulékaik, akik azt a kitűzött határidőn túl 3 hónapra sem vennék fel, bírói letétbe fognak helyezettani.

— **Táncvigalom játékony célra.** A helybeli zsidó-ifjúság, mint értesülünk, a küszöbön

levő sátoros ünnep utolsó napján jótékony-célú táncvigalmat rendez, melynek tisztja jó védelme a szegénysorú iskolásokat segélyező egyet pénztárát gyarapítaná. Az emberbaráti cél bizonyára látogatottá fogja tenni e táncvigalmat, melyre már most felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **Lovarda a vásártéren.** Wollner E. műlovardája, melynek a főkapitányság 6 előadásra adott engedélyt, a f. hó 1-én kezdte meg előadását a vásártéren épült cirkusban. A lovarda társulata jól van szervezve, van 10 jól idomított lovuk is és a közönség, mint nálunk rendszeren, most is eléggé pártolja mutatványaikát, miket naponta változó műsorral tartanak.

— **Másodvirágzás.** Csongrádon — mint ottani levelezőnk értesít — valósággal második tavasz köszöntött be. A Csongrád által levő szőlőkben ugyanis az összes akác, cseresznye, meggy, szilva, kajszin barack, alma, bírsalma és körtefák, de még az orgonacsérjék és szőlővenyigék is teljes virágzásban vannak. A látvány kétségtelenül szép és szemtelvidítő, de éppen nem vigasztaló, mert a gyümölcsfák így másodvirágzása rendszeren a következő évi termés rovására esik.

* **Budapesti Hirlap.** Olvasóink figyelmét felhívjuk a »Budapesti Hirlap« hirdetésére, mely lapunk mai számában közöltetik. Előfizetési és hirdetési összegek egyszerűen a következő cím alatt küldendők: **Budapesti Hirlap Kalap-útcá 16. Budapestben.**

MEGHÍVÓ

Pleskó István tanctanárr és növendékéi
a f. 1891. évi október hó 11-én,
a „Szentesi első 48-as népkör“ tánctermében,
a táncitanítás bevégezéséül

ZÁRTKÖRŰ PRÓBA-BÁLAT
rendeznek, melyre

a nagyérdemű közönséget
tisztellel meghívják.

Belépti díj személyenként 50 kr. Családjegy 1 frt 50 kr.
Kezdeke esté 7 órakor.

A tiszta jövedelem egy része a helybeli árva gyermekek iskoláztatási alapja javára fordítatik.

Irodalom.

A protestáns árvaházi képes naptár

az 1892-ik szökö évre Kenessey Béla theol. akad. tanár és prot. árvagyaleti választmányi tag szerkesztésében a legközelebbi napokban hagyja el a sajtót. A naptárnak a szokásos naptári részen kívül csaknem egészen vallás-erkölcsi tartalma van s célja a magyar népben legelső sorban vallás-erkölcsi érzéseket táplálni, másfelől az egyháziasságot emelni. E célnak megfelelőleg a naptári rész után »Tudakozottok az irasokat!« címmel az év minden napjára kiválógatott alkalmi bibliai versek vannak összegyűjtve, s hozzájuk rövid, néhány mondatból álló elmélkedések; azután vallásos költemények Szabolcska Mihálytól, F. Varga Lajostól, Hetey Gyabortól, Petróvics Somától, Glatz Mórtól és Szabó Gézáttól; elbeszélések Könyves Tóth Kálmántól, Hörk Józseftől és Szóts Sándortól. Bachát Dániel sikerült arckép kíséretében Sárkány Sámuel ág. h. ev. püspök életrajzá közzli; maga a szerkesztő dr. Kovács Sándor min. osztálytanácsos és az árva-egylet alelnöké, míg Kövendi Dénes két testvérpárát: Soós Gaborét és Soós Juliát, kik százezer forintot meghaladó alapítványokat tettek a prot. egyházra. Szóts Farkas theol. tanár a lefolyt év főbb egyházi eseményeit ismerteti. Révész Kálmán pápai tanár az 1791-iki budai és pesti zsinatokról ír s kitünő arcképek mutatják be az ezen zsinat legkiválóbb embereit, kiknek arcképei az országos képtárból szerezettek be. Csiky Lajos tanár a debreceni egyház jótékonyági intézeteit írja le;

illustratióul a debreceni ispotály-templom szolgálat. Ugyancsak a szerkesztő ismerteti a budapesti Bethesdát kép kíséretében és az Orsz. prot. árvaegylet 30 éves történetét, valamint ő magyaraz egy szép bibliai illusztrációt is, a mint Jézus megvendégl 5000 embert. Kovács Béla, a kassai gazdasági iskola tanára, a gazdembereknek ad jó tanácsokat egészen jó gyakorlati irányban s több kisebb történeti adoma zárja be a naptár irodalmi részét. Protestáns egyházi tisztá névtár s a Magyar- és Horvátországi vásárok teljes jegyzéke egészítik azt ki. Előkelőbb népies modor jellemzi a cikkeket s díszes külső kiállítás teszik tetszetősé a jóhírű naptárt, mely már XVIII. évfolyamában lett kedves olvasmánya a prot. közönségnek. Ára 30 kr. A Hornyanszky cég kiadása a prot. árvalház javára.

A temesvári kiállításról.

A temesvári kiállítás, mely legnagyobb és legjobban sikerült eddig a Magyarország vidéki városában rendezett kiállítások közt, immár bezáródásához közeledik. Minthogy pedig nem lehetett alkalma mindenkinek Temesvárra randulni a kiállítást megnézni, ez úton ismertettjük nagyobb vonásaiban, az ott feltűnő keltett, s közüdmásra is méltó tárgyakat és csoportokat.

Geißner és Rausch budapesti tűzoltó-szer és gépgyáros, ismert kitünő és célszerű szerkesztető, megszokott csinnal és izléssel kiállított tűzoltósági, nemkülönbön a községi kisebb-nagyobb fecskendőit állította ki, egy egész tűzoltó-park berendezéssel, melyek mellé méltán sorakozik a legkülönbözőbb célokra szolgáló szivattyúk és kútak csoportja. E cég egy új, hazánkban eddig nem mivel ággal gyarapította gyárparát, s ez a tűzoltó egyéni felszerelések, sisakok, balták, övek, jelvények előállítás, megvetve ezzel annak alapját, hogy adandó alkalommal a hadsereg hasonló felszerelési tárgyai is hazánkban készíthessenek. Ezen új gyártmányok is igen gazdag és szép csoportban vannak bemutatva, s örvendetes biznyságai annak, hogy a Geißner és Rausch gyár nem csak kitünő tűzoltó-fecskendői és szerelvényeivel kívánja fenntartani országosan ismert jó hírnevét, hanem új vállalatok létesítésével is járul a hazai ipar terének megnagyobbításához. A kiállítás bíráló bizottsága a cég gyártmányait a legnagyobb kitüntetésre — a díszoklevélre — méltatta.

A Keglevich István-féle cognac-gyár Promontorról igen izléses szép csoportosításban mutatta be terményeit, úgy, hogy az, O Felsőge sezt. 16-iki látogatása alkalmával legmagasabb figyelmét lekötötte, s azt megszemlélvén, Deschán alispán által bemutatatta magának a gyár vezérigazgatóját, Gombó Arnold urat. »Sokszor hallottam már emlegetni a Keglevich-féle cognacot« mondá O felsőge, s latszólag gyönyörködött a szép csoportban. A Keglevich-féle cognacgyár 1881-ben alapított, a legnagyobb monarchiánkban s az innen kereskedelemben hozott cognac a legjobb francia cognacokkal egyértékűnek tekintetik A gyár eddig még minden kiállítás a legelső kitüntetésekert nyerte s a többek között a brüsseli kiállítás 1888-ban, valamint a mult évi bécsi gazdasági kiállítás on díszoklevéllel lett kitüntetve, s a temesvári kiállítás jürjye is a legelső rendű éremmel tüntette ki.

Lédeczi Sándor zongoragyáros Budapestben egy rövid szárnyzongorát és egy pianót állított ki. A szárnyzongora modern készítmény, igen szép hangszerkezettel; különösen nagy előnye az, hogy a billentyűk sohasem romlanak el, miután a kalapácskák nem a billentyűkre vannak építve, minek folytán arra saját sulyukkal nincsenek befolyással. Az új módoni készítésnek azon előnye is van, hogy még a leggyorsabb játszással sem maradhat ki egy hang sem. A pianó hasonló szerkezett. Mindkét zongora gyönyörű készítmény, s már külseje lekötő a közfeyelmet. A kiállítás jürjye díszoklevéllel tüntette ki Lédeczi Sándort.

A Krayer és társa budapesti festék és kencezgyár kiállítását a vegyi ipar csoportban, igen gazdagon mutatja be a gyár terményeit. E cég 10 évi fennállása alatt óda törekedett, hogy az eddig külföldről behozott vegyi festékek, lakkok, st. saját gyártmányában állítsanak elő, mi úgy minőség mint szépség tekintetében annyira sikerült neki, hogy készítményeit gépgyárak, vasutak, hajógyárak igazgatóságai, vasbütorgyárak használják és ismerik el kitünőségét, melyből tetemes mennyiséget exportál is. Festékei igen változatos színárnya és élénk tüze, a lakkok meglepő fénye és tartósságuk által tünnek ki. A kiállítás bíráló bizottsága a kiállítási arany éremmel tüntette ki.

A kiállítás egyik legérdekesebb látványossága Schunda V. J. cs. és kir. hangszergyáros (Budapest, magyar-utca) meglepő szép fülkéje, az iparszarnok főbejaratának baloldali szárnyán; ily gazdag választékban és impozánsan még nem lett hazánkban a hangszergyártmány bemutatva; minden képzelhető hangszert, fa-, réz-, tóvó, vonó, ütő és verő-szerkezettel látható itt, melyek mind oly kitünő készítmények, mint a Schunda-féle országiszert ismert pedálos cimbalnok, melyek speciálisait képezik. Az itt bemutatott cimbalnok nemcsak gyönyörű hangjuk, de kiváló szépségű készítmények által tünnek fel; különösen két pedálos cimbalom köti le mindenki figyelmét, az egyik fekete, elefantcsont betéttel, a másik művészi faragványokkal, minők csak Schunda gyárából kerülnek ki. A hangszergyártás terén való magas szakképzettségének legnagyobb elismerése, hogy a kiállítás hangszer-csoportjának jürj-elnökévé Schunda választott, mint aki már öt kiállítás on működött mint jürj-tag,

Igen figyelemre méltó a Kramer J. bakszeg-egeresi gipsz, mütárgya és vegyeszert termékek kiállítás a I. és II. csoportban. Az I. csoportban a mütárgya gyár, mely csak néhány hó előtt kezdte meg üzemet, — mutatja be különféle termékeit, mint: Superphosphat, párolt csontliszt, stb. trágyában s meg vagyunk győződve, hogy a gazdaközönség rövid idő múlva ép oly nagy körben fogja elismerni ezen mütárgya kitünő hatását, mint a minöben eddig az egeresi trágya-gipsz legfényesebb eredménnyel használtott, s melyekről számos elismerő levél másolata van bemutatva; miért is különösen felhívjuk a t. gazdaközönség figyelmét ezen új mütárgyára. A II. csoportban az egeresi gipszban nyers termékei vannak kiállítva, melyek kitünő minősége az egész monarchiában elismert, s a budapesti agyagipar kiállítás on is teljes méltánylással talalt; különösen érdekes a nyers gipsz-anyag, mely csiszoltan a fehér marványhoz családottan hasonlít.

Zwack József és Társai budapesti líkőrgyáros cég ismét bebizonyította, hogy hivatásának magaslatán áll; fellegota ezen tekintélyes cég, mely mult évben szerényen ülte meg ötven éves fennállásának jubileumát, hogy hivata van kedves hazánkban ezen nevezetes iparágban vezérszerepet játszani és a külföld ebbeli gyártmányait határainkból kisorítani. — Alkalmunk volt ezen cég gyártmányainak kitünő voltáról 1885. évben, a budapesti országos kiállítás alkalmából meggyőződést szerzeni; mennyire fokozódott azonban meglepetésünk, midön az ez évben Temesvártort tartott kiállítás on, melyen Zwack József és Társai cég oly kiválóan részt vett, alkalmunk volt arról meggyőződni, hogy ezen aránylag rövid idő alatt mennyire sikerült ezen cégnek, gyártmányait tökéletesíteni és nemesíteni, úgy hogy ma már bátran állítható, hogy gyártmányai a tökély legmagasabb fokán állanak, hogy minőségük tekintetében a világ legheireszebb líkőreivel egy színvonalon állanak. Nem éreztük magunkat hivata ezen cég gyártmányai felett szakértő bíralatot tartani, meggetté ezt már a temesvári kiállítás bíráló bizottsága, midön e cégnek a kiállítási arany éremet odaitélte. De felülmúlja mindent azon nagy kitüntetés, melyben Zwack József és Társai céget O Felsőge legkegyelmesebb látogatása alkalmával részesítette, midön e cég expositióját beható megtekintésre méltatta és a

látottak felett a cég főnökével szemben elismerését nyilvánkozattá.

A fémiparcsarnok egyik nevezetességét képezi a **Pick Ede** Budapesti épület- és műlakatos által (Podmaniczky-utca 71 sz.) kiállított szabadalmazott ablakzár- és ablakszárny-szellőztető készülék, melyek egészségi szempontból igen fontos találmányt képeznek; ugyanis egy készülék segítségével az ablakszárnyak könnyen kinyithatók és becsukhatók, a legkönnyebb kezeléssel. Ezen szellőztető készülék már az országház ablakain, valamint kórházakban és laktanyákon is alkalmazva van, s a legnagyobb elismerésre méltatott célszerűsége folytán. A bíráló bizottság Pick Edét az első rendű kiállítási aranyéremmel tüntette ki. Érdeklődőknek a cég felvilágosításokat a legkészségesebben ad

KÖZGAZDASÁG.

A szőlőfűrtők eltartására Müller, marcali uradalmi kertész, igen egyszerű eljárást ajánl. A nevezett a múlt ősszel a szép Chaselas fűrtöket egyszerűen papirzacskókba kötötte be s így zacskóstul hús helyen felagatta s tavasszal megpettetten látta, hogy a fűrtők épek s nem fonyadtak. Miután a szedés előtt 8—10 nappal a fűrtők papirzacskókba kerültek, a külső nedvesség azokat nem igen érte, másfelől a gombacsirák se lephették meg a fűrtöket s végül, ha volt is gombacsira jelen, de a szaporodás, illetve élet feltételét a hús és száraz helyen való tartás által nem kapták meg a spórák. A eredeti nedvességüket nem veszthették el, mert a papir attól eléggé védte. Most éppen ideje lévén a szőlőfűrtők télire való eltevésének, háziasszonyaink kísérletet tehetnek.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Dr. Mátéffy Ferenc**
Társ-szerkesztő: **Bánfalvi Lajos.**

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hasonbérbe-adás.

Néhai Kotymán Andrásné, szül. Farkas Juliánna nevéen álló derekegyházoldali tanya-föld egy évre haszonbérbe adatik: értekezhetni dr. Mátéffy Ferenc ügyvédvel, mint zárgondnokkal.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Polacsek Ferdinándnak

I. 501. sz. alatti, a zsidó templommal szemben levő házában egy üzlet-helyiség azonnal kiadó. 3-3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ház-eladás.

A Betlehem-utcában lévő I. t. 412. számú Volfinger-féle ház, előnyös feltételek mellett, szabadkézből eladó; értekezhetni a tulajdonossal. 3-2

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

SCHLICK-féle vasöntő és gépgyár részvényársaság

BUDAPESTEN.

Gyár és irodák:

VI., külső Váci-út 1696/99.

Városi iroda és raktár:

VI., Podmaniczky-utca 14.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű,

göz- és járgánycséplő-készületeit és szabadalm. mélyítő-ekeit, és számos első díjjal kitüntetett szabad. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit és szabadalm. boronait és rögtörő hengereit,

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasu ekéit, — talajmivelő eszközeit, valamint

24-24

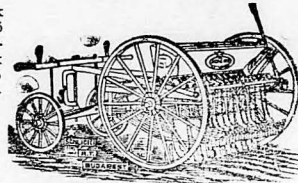
Schlick-féle szab. „Haladás“ sorbavető-gépeit.

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (BAKER- és VIDATS-rendszer), takarmánykészítő gépek, tengeri motorok és daralók, szabad. Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, örlőmalmok és olajmalomberendezések Eredeti amerikai kevétkő és marokrakó arató-gépek és fűkasáló gépek, szállítható mezei vasutak s.b.

Előnyös fizetési feltételek.

Legutányosabb árak.

Arjegyzekek kiadatra ingyen és bérmentve.

MAGYAR NŐK LAPJA

(MAGYAR HÁZIASSZONY)

Szépirodalmi, társadalmi és háztartási képes hetilap

Szerkesztő: Brankovics György.

Előfizetési ára: A „Tükör előtt“ című dívatmelléklettel s a Regénymelléklettel együtt: egész évre 6 f., félévre 3 f., negyedévre 1 f. 50 kr.

A „Magyar Nők Lapját“ úgy szerbirodalmi, mint háztartási részében a legelőkelőbb írók és írók támogatják munkáikkal s hogy közleményei nemcsak érdelem és izlés nemeseitök, hanem hazafiassak, mulattatók s a gazdálkodásokra nézve megbecsülhetetlen értékek: arról elég biztosítékot nyújtanak az eddigi évfolyamok s jelenlegi szerkesztőjének az írói neve.

A „Tükör előtt“ című, havonként egyszer megjelenő dívatmelléklete nemcsak a legújabb dívatképeket, hanem oly dívatútdósiásokat is közöl, melyekkel egy lap sem dicsekedhetik.

„Regénymelléklete“ külön bekötött regényekkel kedveskedik az előfizetőknek.

A „Magyar Nők Lapjának“ csinos halványkék borítékán mulattató közleményeket s humoros apróságokat talál az olvasó.

A „Magyar Nők Lapja“ az egyedi magyar lap, mely kiválóan a hölgyek számára szerkesztett s a hölgyek érdekeit képviseli: épen azért bizony számít a magyar művelt nők pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld.

Azoknak, kik félévre avagy egész évre egyszerre előfizetnek s 10 kr. postaszállítási díjat küldenek, a „Magyar Nők Lapja“ kiadásában megjelenő Zilahy Agnes-féle „Valódi magyar szakács-könyv“ vel ingyen kedveskedik a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket a hó bármely napjától elfogad

A „MAGYAR NŐK LAPJA“ kiadóhivatala.

Budapest, Erzsébet-körút 36. sz.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgál a kiadóhivatal. 3-2

Ellenőrzési szemle a közös hadsereg részéről 1891. évi október hó 13., 14. és 15-én.

Értesítettik a közös hadsereg állományába tartozó minden fegyvernembeli (gyalog és lovas stb.) tartóstan szabadsgolt tartalékos és póttartalékos legénység, hogy az ezen évi

ellenőrzési szemle

a f. évi október hó 13., 14. és 15-én a városi sőházi helyiségben fog megtartatni, melyre köteles megjelenni a legénység azon rész, mely ezen évben sem gyakorlat, sem szolgálattételre ezredéhez vagy csapattestéhez bevonulva nem volt, és pedig:

az 1881.—82.—83. sorozási évből október 13-án délelőtt 8 órakor, az 1884.—85.—86. sorozási évből október 14-én délelőtt 8 órakor, az 1887—88—89—90. sorozási évből október 15-én délelőtt 8 órakor a sőházi helyiségben katonakönyveikkel, pipa, bot, fegyver stb. nélkül való pontos megjelenésre felhivatnak és figyelmeztetnek, hogy külön idéző-jegyet nem kapnak s idézősül egyedül e hirdemény szolgál.

Végül figyelmeztetnek a nem szentesi illetőségű; de itt tartózkodók, hogy a hason-évből megjelenni szintén kötelességüknek ismerjék.

Az utószemle B.-Csabán f. évi november 20-án d. e. 8 órakor fog megtartatni.

Szentes, 1891. szeptember 11-én.

3-3 **MAGYAR ELEK,** aljegyző, Szentes v. katonai vezetője helyett.

MARIACZELEL gyomorcsépek

Készítve BRÁDY C. védjeggyel, cizmett gyógyszerárban Kremisierben (Morvaország). Elismert kitűnőségű, gyomorerosító és elevenítő hatású gyógyszer emésztési zavark esetében. Csak a mellékelt védjeggyel és aláírással ellátott készítmény valódi. Egy üveg ára 40 Kr., nagy üveg (kétszeres) 70 Kr. Az alkotó részek nyilvánosságra vannak hozva. **Gyógyszerárakban kapható.**

Nyiry Sándor

vas- és fűszerkereskedésében

egy tanonc

felvétetik.

NYIRI GERZON ÉRC- és FAKOPORSÓ ÜZLETÉT

mindennemű — a temetkezéshez szükséges hozzávalókkal a legdúsabban felszerelte.

Temetkezési vállalatát akként rendezte be, hogy kívánatra az egész temetés rendezését, egyszerű bejelentés után, magára vállalja, azt a legjutányosabb árban teljesíti és ezen fölül a nála vásárlóknak, vagy általa temetést rendeztetőknek, új gyászkocsiját, mely a városban a legdiszesebb, lovakkal együtt díjtalanul engedti át.

Hirdetmény.

Értesítettnek a felszámolás alatt álló „Szentesi Segélyegylet” mint szövetkezet részvényesei, hogy a részvények után még kiízetendő betét-járuulékok kiosztása, a „Szentesi Hitelszövetkezet” hivatalos helyiségében, f. évi október hó 8 án megkezdetik és e hó végéig hetenként a keddi, csütörtöki és pénteki napokon délután 2 órától 4 óráig folytattatik; valamint értesítettnek arról is, hogy azon összegek, melyek a jogosultak által az említett időn túl 3 hónap alatt sem vétetnek fel, bírói letétbe fognak elhelyeztetni.

Szentesen, 1891. évi okt. hó 1-én.

A „Szentesi Segélyegylet” felszámoló bizottsága.

Budapesti Hirlap

Mindenki, aki alkalmazást keres vagy alkalmazást adhat a „BUDAPESTI HIRLAP”

apró-hirdetése

által nélkülözheti a közvetítőket.

Régi dolog, hogy a közvetítés sok pénzbe kerül és a viszonyokat egyáltalában tekintve, gyakran fordul elő, hogy a költséges közvetítés dacára sem az alkalmazást kereső nem jut könnyen helyhez, sem az alkalmazást adó nem kap könnyen megbízható embereket. Oka ennek főleg az, hogy a munkaadó és munkakereső, a vevő és az eladó, nem érintkezik közvetlenül. A közvetlen érintkezésre pedig manap alig van hathatósabb eszköz, mint egy elterjedt lapban való hirdetés, a „Budapesti Hirlap” apró-hirdetési rovata pedig naponta legkevesebb 90 000 ember által olvastatik. (A lap naponta 30 000 példányban jelenik meg; legkevesebb három olvasót lehet számítani egy lapra.) Kereskedő, aki könyvvizetést, irodatisztást, gyakorlatot keres, vagy viszont azok, akik hasonló alkalmazást keresnek; a gazda, aki kasznárt, ispánt, vagy gazdasági gyakorlatot keres és viszont akik ajánlkoznak; a háziasszony, aki szakácsnét, szobalányt, dajkát, eszedelényt keres és hasonlóan szolgálók, akik helyet keresnek; birtokeladás, birtokbérlet, házéledás, házvétel, nevelő, nevelőnő, gazdaszónyi és egyéb pályázat. lakáskiadás és lakásbérbevételi hirdetések. szóval az életszükséglet minden fázisában könnyen és olcsó pénzen a

Budapesti Hirlap apró hirdetése

által célt lehet érni.

Családi jelentésekre, különösen

eljegyzési hírekre, hymen hírekre, esküvőre való meghívásokra, születési jelentésekre, névnap gratulációkra, gyászjelentésekre és minden efféle

közleményekre

a „Budapesti Hirlap” apróhirdetési rovata kiválóan alkalmas.

A hirdetési díjak igen olcsók. Mindannyiszor, a háznyor a hirdetés megjelenik, egy-egy szó két krajcárba kerül, vastagabb betűvel négy krajcár. Cimmal ellátott hirdetéseknek még egy-egy hirdetés után 30 kr. kincstári bélyegilleték külön jár. Ha a cím nincsen kitéve, hanem a hirdetés úgy szól, hogy „Cím a kiadóhivatalban megtudható”, akkor bélyegdíj nem kell fizetni. A kiadóhivatal ilyen esetben minden díj nélkül megmondja a kérdezőszóknak az illető címet, sőt vidékre díjtalanul levelez is, ha a kérdezőszó a posta-bélyegyet beklüdi. Helyben a hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek föl kézpénzen, vidékről a pénz legalkalmasabban postautalványon lehet küldeni. A „Budapesti Hirlap” előfizetési ára negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr. A cím egyszerűen „Budapesti Hirlap Kalap-utca 16.”

KÉPES CSALÁDI LAPOK

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Szerkesztő: Dr. Tolnai Lajos. Főmunkatárs: Dr. Váradi Antal. Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Dr. Murányi Ármin.

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja” című divat-melléklettel s a Regény-melléklettel együtt: Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” című heti lap új negyedik lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családok e szellemi kincsét még a következő írók és írók támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalmady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszzenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inozdy László, Palágyi László, Erdőy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Palotai Akos stb.; Benitzky-Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovszky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike, stb.

A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi képes heti lapok között a legelőkelőbb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden valóját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

A „Hölgyek Lapja” című havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyok valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészlet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete külön bekothető négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőt.

A „Képes Családi Lapok”-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és pont-talányokkal és szórjévtényekkel, melyeknek megfőtői értékes jutalmakat kapnak.

A „Képes Családi Lapok” gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes heti lap: éppen azért bizton számíthatunk minden honfű és houleán, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványzókat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik eziránt — legelőszertiben levelez-lapon — hozzáférődnak.

A ki az egész évre szóló hat frtyui előfizetési összeget 40 krajcár csomagolási és posta-szállítási díjjal együtt egyszerre beklüdi, annak 1 regényt; és aki 3 frt előfizetési összeget és 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beklüdi, annak két eredeti regényt küld ajánlv. jutalmul.

Aki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beklüdi, annak elismerésül egy díszes emlétkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk. 5-4

Fogbajosok szives figyelmébe!

Van szerencsém Szentés város és vidéke t. közönségének becses tudomására hozni, hogy lakásomon (I. t. 307. sz. házamban) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő fogászati műtermet rendeztem be.

Naponkint 1—4 óráig külön fogászati műtermet tartok és nemcsak fog- és gyökházást és a fogak plombálását (arany, ezüst és emállal) végezem, hanem úgy egyes műfogakat, mint teljes fogsorokat a legnagyobb tökéletességgel készítek.

Ezenkívül azon kellemes helyzetben vagyok, hogy foghúzásokat altatással is végezek, melynél a fogak kihúzása teljesen fájdalom nélkül történik.

Magamat a t. közönség szives bizalmába ajánlv. maradtam

Szentésen, 1891. aug. 18 án

tisztelettel:

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

A „SZENTES és VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA

FOLYÓIRATOK
KÖNYVEK
ZÁRMÉRLEGEK

KÖRLEVELEK
KERESKEDŐI
NYOMTATVÁNYOK

Névjegyek
közönséges — — 50 krtól
araszszegélyű — — 1 fittal
főjels 100 darab

Heresztelbi
Egyezési kártyák
időben kiadott

Abonyi
Báti Meghívók, Tánczrendek

Diszokmányok

Szalag-aranyozás

Diszmunkák

több színnyomasban is

GYÁSZJELENTÉSEK

*GYÁSZSZEGÉLYŰ
NÉVJEGYEK*

RAKTÁRON:
ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK
KÖTELEZVÉNYEK
ADÓINTÓ.
CZÉDULÁK
JUTÁNYOS ARBAK

S Z Á M L Á K
LEVÉLPAPIROK ÉS
BORITÉKOK
J E G Y Z É K E K
VONALOZOTT
ÜZLETKÖNYVEK
RENDELÉS SZERINT

„SZENTES és VIDÉKE”

SZERKESZTŐSÉGE ÉS HIRLAPKIADÓHIVATALA
(ÖZV. FRIED JOZSEFNÉ URNÓ HÁZÁBAN) I. T. 265. SZ.

ELŐFIZETÉSEKET ELFOGAD — HIRDETÉSEKET VALAMINT NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEKET
A LEGJUTÁNYOSABBAN SZÁMIT FEL.